

Sygn. akt VIII C 1513/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w G.

przeciwko L. S.

o zapłatę 2.327,49 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.327,49 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia siedem złotych i czterdzieści dziewięć groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 4 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

2. zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) kwotę 2.327,49 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia siedem złotych i czterdzieści dziewięć groszy) rozkłada na 8 (osiem) miesięcznych rat, w tym:

a) 7 (siedem) rat po 300 zł (trzysta złotych) każda,

b) ostatnia ósma rata w wysokości 227,49 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych i czterdzieści dziewięć groszy),

płatnych z góry do 15-go (piętnastego) dnia każdego miesiąca, z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, ustalając termin płatności pierwszej raty do 15-go (piętnastego) dnia pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się niniejszego orzeczenia;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 947 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1513/18

UZASADNIENIE

W dniu 20 października 2017 roku powód (...) S.A. z siedzibą w G. wytoczył przeciwko pozwanemu L. S. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 2.327,49 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, nie więcej niż wysokość odsetek

maksymalnych za opóźnienie, od dnia 4 lipca 2017 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 27 lipca 2015 roku zawarł z pozwanym umowę pożyczki pieniężnej, która miała być spłacona w 36 miesięcznych ratach. Pozwany nie zapłacił w terminie wskazanym w umowie dwóch pełnych rat pożyczki, w związku z czym powód wypowiedział umowę pożyczki i postawił ją w stan natychmiastowej wykonalności z dniem 31 maja 2017 roku. Na dochodzoną kwotę składają się kapitał pożyczki – 2.432,23 zł, skapitalizowane odsetki umowne – 22,11 zł, skapitalizowane odsetki karne – 14,16 zł oraz opłaty umowne – 45 zł. **(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-5)**

W dniu 12 grudnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwany zaskarżył sprzeciwem.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. **(nakaz zapłaty k. 6, sprzeciw k. 6v., postanowienie k. 9v.)**

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 14)**

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2019 roku pełnomocnik powoda nie stawiał się. Pozwany, reprezentowany przez niezawodowego pełnomocnika, oświadczył, że nie uchyła się od spłaty zadłużenia, wnosi jednak o rozłożenie zaległości na raty w wysokości po 300 zł każda. **(protokół rozprawy k. 35-36)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2015 roku powód zawarł z pozwanym L. S. umowę pożyczki nr (...), na mocy której udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 4.776,84 zł, na którą złożyły się kwota wypłacona pozwanemu – 2.000 zł oraz finansowane koszty pożyczki, tj. opłata przygotowawcza – 250 zł i opłata administracyjna wraz z innymi kosztami – 2.526,84 zł. Przyznaną kwotę pozwany zobowiązał się spłacić wraz z odsetkami w wysokości 223,19 zł (7% w skali roku) w 36 miesięcznych ratach po 138,88 zł każda, wymagalnych do 3-go dnia każdego miesiąca. Termin spłaty pożyczki strony oznaczyły na dzień 3 sierpnia 2018 roku. Niespłacenie raty pożyczki w terminie skutkowało powstaniem zadłużenia przeterminowanego, od którego powód był uprawniony naliczać odsetki karne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. W przypadku uchybienia płatności dwóch pełnych rat pożyczki, powód mógł wypowiedzieć umowę w terminie 30 dni i postawić całość zadłużenia w stan wymagalności. Wypowiedzenie umowy poprzedzało pisemne wezwanie do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni. **(umowa pożyczki k. 19-20, okoliczności bezsporne)**

W dniu 21 kwietnia 2017 roku powód wystawił ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym wezwał pozwanego do spłaty zadłużenia w wysokości 301,42 zł, a następnie, pismem z dnia 31 maja 2017 roku wypowiedział stosunek umowy stawiając całość zadłużenia w kwocie 2.490,50 zł w stan natychmiastowej wymagalności. **(ostateczne wezwanie do zapłaty k. 21, wypowiedzenie umowy k. 22, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie spłacił zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Pozwany L. S. ma (...). Samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 2.400 zł miesięcznie oraz prac dorywczych. Miesięczne zobowiązania pozwanego wynoszą ok. 1.000 zł i składają się na nie zobowiązania wobec instytucji finansowych (P., (...), A. Bank) oraz związane z utrzymaniem mieszkania. Pozwany

choruje na tarczycę wydając na leki ok. 100 zł. W spłacie zadłużenia pozwanemu pomagają dwie córki. **(dowód z przesłuchania powoda 00:05:13-00:09:09 elektronicznego protokołu rozprawy)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania pozwanego na okoliczność jego sytuacji życiowej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości i podlega uwzględnieniu.

Powód wykazał swoje roszczenie w stosunku do pozwanego złożonymi do akt sprawy dokumentami, a pozwany, choć w treści sprzeciwu zaskarżył wydany w sprawie nakaz zapłaty kwestionując żądanie powoda, to ostatecznie na rozprawie w dniu 8 lutego 2019 roku oświadczył, że nie uchyla się od spłaty zadłużenia, wnosi jedynie o jego rozłożenie na raty.

Zgodnie z przepisem art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis ten daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Uprawnienie do rozłożenia zasądzzonego świadczenia na raty przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby go na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne bądź subiektywne - spowodowane działaniem samego dłużnika. W ocenie Sądu w stosunku do pozwanego zachodzi taki szczególny przypadek, o którym mowa w przepisie art. 320 k.p.c. Z jednej strony należy wskazać, że ryzyko wystąpienia okoliczności uniemożliwiających lub utrudniających wykonanie zobowiązań umownych – spłatę zadłużenia z tytułu umowy pożyczki – obciąża pozwanego, z drugiej jednak strony należy mieć na względzie fakt, że pozwany L. S. znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Pozwany utrzymuje się ze świadczenia emerytalnego oraz prac dorywczych, posiada zadłużenie wobec kilku instytucji finansowych, którego nie jest przy tym w stanie samodzielnie spłacić i musi korzystać z pomocy finansowej córek. Korzystając z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c., Sąd miał na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego oraz naliczania dalszych odsetek. Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, iż jednorazowe spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego bardzo utrudnione, o ile w ogóle byłoby możliwe. Jednocześnie powód nie oponował wobec wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty.

Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Zasądzone świadczenie zostało rozłożone na 8 miesięcznych rat, w tym pierwsze 7 rat po 300 zł każda rata, zaś ostatnia 8-sma rata w wysokości 227,49 zł, uznając że w tej wysokości L. S. będzie w stanie spłacać zadłużenie i zachowana zostanie funkcja przepisu art. 320 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.327,49 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, od dnia 4 lipca 2017 roku do dnia zapłaty.

Podkreślić przy tym należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku, gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości

odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Na gruncie przedmiotowej umowy pożyczki po stronie pożyczkodawcy zastrzeżono prawo naliczania odsetek od zadłużenia przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, dlatego też strona powodowa była uprawniona żądać odsetek w wyższej wysokości.

Zasądzona kwota została rozłożona na 8 miesięcznych rat, płatnych z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP stosunku rocznym, nie wyższymi od dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w stosunku rocznym, w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, a termin płatności pierwszej raty Sąd ustalił na dzień 15-ty dzień pierwszego miesiąca po uprawomocnieniu się wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 947 zł, na którą złożyła się opłata od pozwu (30 zł), koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej (900 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.